I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 603/1999

af 15. marts 1999

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af binde- og pressegarn af polypropylen med oprindelse i Polen, Tjekkiet og Ungarn og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1], særlig artikel 9, stk. 4,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 2107/98 [2] (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på importen af binde- og pressegarn af polypropylen med oprindelse i Polen, Tjekkiet, Ungarn og Saudi-Arabien. Alle samarbejdsvillige ungarske eksporterende producenter og en samarbejdsvillig tjekkisk eksporterende producent afgav pristilsagn, som blev godtaget ved forordningen om midlertidig told og Kommissionens forordning (EF) nr. 2649/98.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(2) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger forelagde flere eksporterende producenter og importører af den pågældende vare skriftlige bemærkninger. De parter, som anmodede om at blive hørt, fik lejlighed til det.

(3) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told fortsatte Kommissionen med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den fandt nødvendige med henblik på en endelig afgørelse og aflagde kontrolbesøg hos følgende:

a) *Klagende EF-producenter:*

— Pippo Toute Oy, Outokumpu Finland

— Irish ropes, Kildare Irland

b) *Eksporterende producent*

WKI Isoliertechnik Spolska z.o.o., Weltyn, Polen

(4) Parterne blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen agtede at anbefale indførelse af endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist, inden for hvilken de kunne forelægge redegørelser efter offentliggørelsen af oplysningerne.

(5) De mundtlige og skriftlige bemærkninger fra de interesserede parter blev undersøgt, og der blev i påkommende tilfælde taget hensyn hertil i den endelige afgørelse.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

(6) I mangel af nye oplysninger bekræftes de foreløbige afgørelser som fastsat i betragtning 6, 7 og 8 i forordningen om midlertidig told.

D. DUMPING

1. Polen

a) *Samarbejde*

(7) Som omhandlet i betragtning 9 i forordningen om midlertidig told blev to selskabers besvarelser af spørgeskemaet anset for utilstrækkelige med henblik på undersøgelsen, da de meddelte oplysninger ikke gjorde det muligt nøjagtigt at fastlægge

[1] EFT L 56 af 6. 3. 1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 905/98 (EFT L 128 af 30. 4. 1998, s. 18).

[2] EFT L 267 af 2. 10. 1998, s. 7. Forordningen er ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2649/98 (EFT L 335 af 10. 12. 1998, s. 41).

hverken normal værdi eller eksportpriser. Efter vedtagelsen af midlertidige foranstaltninger anmodede disse selskaber om at få mulighed for at korrigere manglerne i deres tidligere besvarelser og få efterprøvet disse oplysninger derefter.

(8) Det ene selskab hævdede, at det var et lille selskab med begrænsede eksportaktiviteter i undersøgelsesperioden og begrænsede ressourcer til at opfylde kravene i forbindelse med undersøgelsen. Anmodningen om efterprøvning af oplysningerne efter fristens udløb kunne imidlertid ikke imødekommes, da selskabet allerede, da det var blevet underrettet om, at det ikke havde samarbejdet i tilstrækkeligt omfang, var blevet gjort klart, at noget sådant ville betyde forskelsbehandling i forhold til andre selskaber, som havde bestræbt sig på at samarbejde på alle punkter. Selskabet var også blevet behørigt underrettet om følgerne, hvis det ikke samarbejdede, og havde mere end en gang fået mulighed for at korrigere manglerne i besvarelsen af spørgeskemaet.

(9) Det andet selskab begrundede sin anmodning med, at det fejlagtigt havde troet, at det arbejdede på et andet niveau end de andre polske selskaber, som var berørt af undersøgelsen, fordi det især producerede pressegarn under ordningen for passiv forædling, hvorved råmaterialer, som indkøbes på markedet i Fællesskabet, forarbejdes til færdigvarer i Polen, inden de returneres til Fællesskabet med henblik på salg. Denne særlige situation havde bevirket, at selskabet — fejlagtigt — havde troet, at det ikke ville være berørt af antidumpingundersøgelsen som sådan, og følgelig havde det i første omgang ikke indgivet en fuldstændig besvarelse af spørgeskemaet. Kommissionen fandt, at det på grund af selskabets særlige situation i forhold til de andre polske producenter ikke ville betyde forskelsbehandling i forhold til andre samarbejdsvillige selskaber, hvis det fik mulighed for at indgive yderligere oplysninger. Selskabet fik derfor endnu en mulighed for at indgive de nødvendige oplysninger, som blev behørigt efterprøvet. Resultaterne af efterprøvningen er anført nedenfor i betragtning 13 og 15.

(10) Et tredje selskab, som først gav sig til kende efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, anmodede om at få lejlighed til at samarbejde i forbindelse med proceduren. Dette blev afvist, da fristen for besvarelse af spørgeskemaet for længst var udløbet.

b) *Normal værdi*

(11) To selskaber satte spørgsmålstegn ved den fortjenstmargen, som Kommissionen havde anvendt til beregningen af den normale værdi, og foreslog en lavere fortjenstmargen. Det ene selskab hævdede, at den fortjenstmargen, der var blevet anvendt til beregningen af den normale værdi, ikke afspejlede det forhold, at fortjenstmargenerne ved handel med pressegarn er temmelig lave og under stærk indflydelse af sæson- og klimabestemte svingninger. Den alternative margen, som selskabet foreslog, var en fortjenstmargen opnået på grundlag af alle selskabets transaktioner, også i forbindelse med andre varer end dem, der er omfattet af undersøgelsen. Det andet selskab hævdede, at det på grund af sin stilling som en forholdsvis ny producent af pressegarn faktisk ikke havde mulighed for at påvirke det eksisterende prisniveau for salg på markedet og således opnå den højere margen, som Kommissionen anvendte som grundlag.

Kommissionen finder, at den fortjenstmargen, som anvendtes til beregningen af den normale værdi, var fastlagt korrekt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, i grundforordningen, dvs. den gennemsnitlige fortjenstmargen ved salg på hjemmemarkedet for den eneste samarbejdsvillige polske eksporterende producent, som solgte samme vare i tilstrækkelige mængder på hjemmemarkedet i normal handel. Kravene kunne derfor ikke godtages.

(12) I forbindelse med den nye undersøgelse af beregningerne blev det besluttet, at det ikke var nødvendigt at foretage justering for tekniske egenskaber ved beregningen af den normale værdi for tre polske eksporterende producenter (jf. betragtning 18 nedenfor).

(13) Selskabet WKI Isoliertechnik Spolska z.o.o. (i det følgende benævnt »WKI«) solgte globalt set pressegarn på det polske hjemmemarked i repræsentative mængder, dvs. de udgjorde 5 % eller derover af den mængde, der eksporteredes til Fællesskabet. De enkelte typer binde- og pressegarn, som solgtes til Fællesskabet, svarede imidlertid ikke til dem, der solgtes på hjemmemarkedet. Den normale værdi blev derfor beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen. For alle andre samarbejdsvillige polske producenter blev den normale værdi beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne i Polen (herunder salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger, i det følgende benævnt »SA&G«) plus et rimeligt beløb for fortjeneste. Selskabets egne SA&G blev anvendt. Fortjenstmargenen beregnedes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, litra a), i grundforordningen ved anvendelse af den faktiske fortjenstmargen for den eneste samarbejdsvillige producent i Polen, som solgte samme vare i tilstrækkelige mængder på hjemmemarkedet i normal handel.

c) *Eksportpris, sammenligning og dumpingmargen*

(14) Efter offentliggørelsen af Kommissionens endelige konklusioner påpegede et selskab en regnefejl i beregningen af dets dumpingmargen. Beregningen blev kontrolleret og fejlen rettet. Der blev ikke modtaget andre bemærkninger fra de polske eksporterende producenter. Gennemgangen af beregningerne viste følgende dumpingmargener:

— BZLP Bezalin:	17,2 %
— CZWC Chemitex:	20,3 %
— PAT Defalin s.a.:	16,3 %
— Industrial Chemistry Research Institute:	28,4 %
— Terplast sp z.o.o.:	23,0 %.

(15) Hele WKI's salg af den pågældende vare på markedet i Fællesskabet fandt sted til forbundne kunder. Eksportpriserne blev derfor beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, i grundforordningen på grundlag af den pris, til hvilken den importerede vare første gang solgtes videre til en uafhængig køber i Fællesskabet. For dette selskabs vedkommende blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af den pågældende vare sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen. Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, udtrykt i % af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsattes til følgende:

— WKI Isoliertechnik Spolska z.o.o., Weltyn	46 %.

(16) Da importen fra samarbejdsvillige polske eksporterende producenter steg fra under 70 % til over 90 %, når tallene for WKI blev medtaget, blev der foretaget en ny undersøgelse af dumpingmargenen for de resterende producenter i Polen. Den reviderede margen fastsættes nu til 46 %, svarende til den højeste konstaterede dumpingmargen for et samarbejdsvilligt selskab i Polen og udtrykt i % af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

2. **Tjekkiet**

a) *Normal værdi*

(17) En af de to tjekkiske eksporterende producenter hævdede, at den normale værdi var blevet beregnet for flere typer pressegarn, som var blevet solgt på hjemmemarkedet. Efter selskabets opfattelse burde den normale værdi for disse typer derfor have været fastsat på grundlag af de tilsvarende salgspriser på hjemmemarkedet. Denne anmodning kunne imidlertid ikke imødekommes, da de varer, der solgtes på hjemmemarkedet, i vid udstrækning ikke svarede til dem, der solgtes på eksportmarkedet, og at de i det meget lille antal tilfælde, hvor de angiveligt solgtes på eksportmarkedet, ikke solgtes i normal handel.

(18) Samme selskab rejste tvivl om en lille justering for tekniske egenskaber, som Kommissionen havde foretaget ved beregningen af den normale værdi i forbindelse med forordningen om midlertidig told. Efter en omhyggelig gennemgang af de fremsatte argumenter konkluderedes det, at det ifølge den endelige analyse ikke var berettiget at foretage en justering, og beregningerne blev ændret i overensstemmelse hermed.

(19) Endelig hævdede samme selskab, at den fortjeneste, som Kommissionen anvendte ved beregningen af den normale værdi, var for høj og ikke svarede til den faktiske fortjeneste i forbindelse med pressegarn, der reelt var lavere. Det bør her anføres, at fortjenstmargenen blev beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, i grundforordningen på grundlag af den fortjeneste, som den pågældende producent opnåede i forbindelse med salg af samme vare på hjemmemarkedet. Kravet blev derfor afvist, og de foreløbige afgørelser bekræftes.

b) *Eksportpris*

(20) Der blev ikke modtaget bemærkninger.

c) *Sammenligning*

(21) Begge tjekkiske selskaber anmodede om justering for handelsled, idet de fremførte, at varerne solgtes til forhandlere ved eksport i modsætning til salget på hjemmemarkedet, hvor de solgtes til de endelige brugere. Der blev dog ikke forelagt pålidelige beviser til støtte for denne påstand. Det blev i forbindelse med det ene selskab fastslået, at varerne solgtes til de endelige brugere både og eksport- og hjemmemarkedet; i det andet selskabs tilfælde konstateredes det, at en betydelig del af salget på hjemmemarkedet gik til forhandlere, og selskabet kunne ikke påvise, at der var vedvarende forskelle i forbindelse med sælgerens funktioner og priser i de forskellige handelsled på dette marked. Disse krav kunne derfor ikke godtages.

(22) Et selskab hævdede, at eksporttransaktionerne måtte sammenlignes med transaktioner på hjemmemarkedet af et betydeligt mindre omfang, og det derfor var normalt med en højere salgspris. Det konstateredes imidlertid, at salget på hjemmemarkedet var tilstrækkeligt repræsentativt og fandt sted i normal handel og derfor gav mulighed for en rimelig sammenligning, som så blev foretaget i

overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen. Under alle omstændigheder anses det ikke for tilstrækkeligt til at berettige en justering i forbindelse med den normale værdi, at den gennemsnitlige salgsmængde pr. transaktion på hjemmemarkedet var mindre end den gennemsnitlige salgsmængde pr. transaktion på eksportmarkedet.

d) *Dumpingmargen*

(23) Efter gennemgangen af beregningerne er dumpingmargenerne følgende:

— Lanex a.s.: 24,8 %

— Juta a.s.: 21,8 %.

Dumpingmargenen for de resterende producenter fastsættes til 24,8 %.

3. **Ungarn**

a) *Normal værdi*

(24) Et selskab anfægtede den metode, som Kommissionen anvendte til fastlæggelse af den beregnede normale værdi. Det hævdede, at SA&G vedrørende det datterselskab, som selskabet ejede, ikke burde have været medtaget i den beregnede normale værdi, fordi datterselskabet var beskæftiget med helt andre salgsaktiviteter. Af efterprøvningen fremgik det imidlertid, at langt størstedelen af salget af pressegarn på hjemmemarkedet var foregået via dette datterselskab. Da SA&G tydeligvis var påløbet i forbindelse med salget af pressegarn på hjemmemarkedet, burde de have været medtaget ved beregningen af datterselskabets omkostninger. Det måtte derfor tages hensyn til disse omkostninger ved fastlæggelsen af SA&G for moderselskabet. De foreløbige afgørelser bekræftes derfor.

(25) Et andet selskab hævdede, at de produktionsomkostninger, det havde forelagt for en særlig type pressegarn for en måned, var højere end i andre måneder, og der derfor ikke burde tages hensyn til dem. Selskabet undlod imidlertid at komme med en tilfredsstillende forklaring på, hvorfor dette usædvanlige var sket, og kravet blev derfor afvist.

b) *Eksportpris, sammenligning og dumpingmargen*

(26) Der blev ikke modtaget bemærkninger med hensyn til fastsættelsen af eksportpris, sammenligningen og dumingmargenen som anført i forordningen om midlertidig told. De foreløbige afgørelser vedrørende dumpingmargener bekræftes derfor som følger:

— Elso Magyar Kenderfono Rt: 33,3 %

— Partium '70 Rt: 12,1 %

— Tiszai Vegyi Kombinat Rt: 26,4 %.

Dumpingmargenen for de resterende producenter er fortsat 33,3 %.

4. **Saudi-Arabien**

(27) På baggrund af resultaterne vedrørende skadestærskel (jf. betragtning 71 nedenfor) blev der ikke foretaget nogen endelig fastsættelse af dumping for den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent.

E. **ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET**

(28) I mangel af nye oplysninger bekræftes de foreløbige afgørelser som anført i betragtning 35 i forordningen om midlertidig told.

F. **SKADE**

1. **Generelt**

(29) På baggrund af resultaterne vedrørende skadestærskel (jf. betragtning 71 nedenfor) indgår importen af varer fra Saudi-Arabien ikke i undersøgelsen af skade.

2. **Forbruget i Fællesskabet**

(30) Ved fastsættelsen af det samlede synlige forbrug på marked i Fællesskabet blev EF-erhvervsgrenens samlede salg plus de resterende ikke-samarbejdsvillige EF-producenters salg på markedet i Fællesskabet lagt til importen til samme marked.

Importmængden blev med henblik på den endelige afgørelse fastsat på grundlag af justerede Eurostat-tal som anført i betragtning 36 i forordningen om midlertidig told. Kommissionen fortsatte efter indførelsen af den midlertidige told undersøgelsen og indhentede og efterprøvede nye oplysninger. Dette førte til en ændring i det synlige forbrug for den pågældende periode (dvs. perioden mellem 1994 og undersøgelsesperioden) som følge af justerede importtal, fortrinsvis vedrørende Polen. På dette grundlag steg forbruget i Fællesskabet fra 40 231 tons i 1994 til 51 788 tons i 1996 og lå forholdsvis stabilt derefter og lå på 51 288 tons i undersøgelsesperioden, hvilket udgør en samlet stigning på 27 % i den pågældende periode.

3. **Påstand om konkurrencestridig optræden**

(31) De polske eksporterende producenter hævdede fortsat i deres bemærkninger efter offentliggørelsen af oplysningerne, at beregningen af prisunderbudsmargener og resultaterne vedrørende andre skadesfaktorer, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser var forvansket på grund af to undersøgelser, som Kommissionen angiveligt havde indledt vedrørende konkurrencestridig praksis foretaget af EF-producenterne af granulat af polypropylen og EF-producenterne af pressegarn.

(32) De polske eksporterende producenter var ude af stand til at dokumentere deres påstand om, at der fandtes en aftalt praksis med hensyn til råmaterialer og pressegarn. Skønt der blev indledt en undersøgelse af olefiner og polyolefiner, såsom polypropylen, i 1995 (sag IV/E-2/35.765), var konklusionerne negative, og sagen blev afsluttet. For så vidt angår pressegarn fastslog Kommissionen, at der ikke var indgivet nogen officiel klage, og at ingen var under forberedelse.

(33) Nogle interesserede parter hævdede yderligere, at der havde fundet drøftelser sted mellem EF-producenterne og de polske eksporterende producenter, hvilket i sig selv var konkurrencestridig optræden. Det bør imidlertid noteres, at sådanne møder afholdtes inden for rammerne af tekstilaftalen som foreskrevet i denne aftale.

(34) På baggrund af ovenstående konkluderedes det, at de nævnte påstande var ubegrundede.

4. **Mængde og markedsandel for dumpingimporten**

a) *Kumulering*

(35) Da der ikke blev modtaget nye oplysninger vedrørende de resterende tre lande, dvs. Tjekkiet, Ungarn og Polen, bekræftes konklusionerne i betragtning 37 i forordningen om midlertidig told.

b) *Mængde, værdi og markedsandel for importen fra de pågældende eksportlande*

(36) Importen fra de tre resterende lande steg fra 5 264 t i 1994 til 14 147 t i undersøgelsesperioden, dvs. en stigning på 169 %.

(37) Udtrykt som markedsandel af det samlede forbrug i Fællesskabet var der i forbindelse med importen af varer fra de pågældende tre lande tale om en stigning fra 13 % i 1994 til 27,6 % i undersøgelsesperioden, målt i mængde, dvs. en stigning på 111 %.

c) *Priserne på dumpingimporten*

(38) Resultaterne af sammenligningen viste prisunderbudsmargener (beregnet på et vejet gennemsnitligt grundlag) udtrykt i % af EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser som følger: for Polen fra 4,7 % til 16,3 % med et vejet gennemsnit på 11,9 %, for Tjekkiet fra 16,1 % til 19,2 % med et vejet gennemsnit på 16,1 % og for Ungarn fra 16,9 % til 21,4 % med et vejet gennemsnit på 18,2 %.

(39) En ungarsk eksporterende producent hævdede, at Kommissionen i sine underbudsberegninger burde have taget hensyn til den pris, til hvilken selskabet købte polypropylengranulat i Ungarn. Dette argument måtte afvises, da de faktiske priser ved import til Fællesskabet fra de pågældende lande sammenlignes med EF-erhvervsgrenens faktiske priser, når der foretages en analyse af prisunderbud.

5. **EF-erhvervsgrenens situation**

(40) Som nævnt i betragtning 3 ovenfor fortsatte Kommissionen efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en endelig afgørelse og aflagde kontrolbesøg hos EF-producenter af den pågældende vare. Dette førte til resultater vedrørende skadesindikatorer for EF-erhvervsgrenen, som varierede ubetydeligt i forhold til dem, der fastlagdes i forbindelse med forordningen om midlertid told. For fuldstændighedens skyld er skadesindikatorerne fastsat nedenfor.

a) *Produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse*

(41) EF-erhvervsgrenens produktion steg i den betragtede periode fra 28 877 t i 1994 til 33 557 t i undersøgelsesperioden. Dette svarer til en samlet stigning på 16 %. Produktionen steg mindre end forbruget i Fællesskabet, som steg med 27 % i den betragtede periode.

(42) På grundlag af den metode, der er beskrevet i betragtning 43 i forordningen om midlertidig told, forøgedes kapaciteten fra 42 232 t i 1994 til

46 484 t i undersøgelsesperioden, dvs. en stigning på 10 %. Dette var på linje med forventningerne til markedsvækst. Kapacitetsudnyttelsen forøgedes ganske lidt i den betragtede periode, fra 68,4 % i 1994 til 72,2 %.

b) *Salg*

(43) EF-erhvervsgrenens salg på markedet i Fællesskabet steg i den betragtede periode fra 24 840 t i 1994 til 26 796 t i undersøgelsesperioden, dvs. en samlet stigning på 8 %.

c) *Markedsandel*

(44) EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt fra 61,7 % i 1994 til 58,3 % i 1995, 57,7 % i 1996 og 52,2 % i undersøgelsesperioden. Den samlede nedgang i markedsandele var således 9,5 procentpoint mellem 1994 og undersøgelsesperioden.

d) *Lagerbeholdninger*

(45) Lagerbeholdningerne øgedes betydeligt mellem 1994 og undersøgelsesperioden, nemlig med 42 %.

e) *Gennemsnitlige salgspriser og prisudvikling*

(46) De vejede gennemsnitlige priser på den pågældende varer, som solgtes af EF-erhvervsgrenen på markedet i Fællesskabet, svingede i den betragtede periode og steg generelt med 11 %.

f) *Rentabilitet*

(47) EF-erhvervsgrenens rentabilitet, udtrykt i % af nettosalget, forringedes, idet den vejede gennemsnitlige fortjeneste faldt fra 3,5 % i 1994 til 1,3 % i undersøgelsesperioden. Det skal imidlertid påpeges, at den finansielle situation især forværredes fra 1995 og derefter, hvor der var tale om en nedgang i fortjenesten fra 13,4 % til 1,3 % i undersøgelsesperioden.

g) *Investeringer*

(48) EF-erhvervsgrenens årlige investeringer steg generelt fra 1,17 mio. ECU i 1994 til 1,29 mio. ECU i undersøgelsesperioden med et højdepunkt på 3,26 mio. ECU i 1996. Dette svarer til en samlet stigning på 11 % i den betragtede periode.

h) *Beskæftigelse*

(49) Beskæftigelsen øgedes fra 590 i 1994 til 722 i 1995. Siden 1995 er beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen faldet til 669, dvs. 7,3 %.

i) *Bemærkninger vedrørende skade*

(50) Interesserede parter hævdede, at EF-erhvervsgrenens situation kan anses for at være stabil eller god. Den observerede nedgang i markedsandel og rentabilitet i den betragtede periode kunne ikke være en skadesindikator, fordi den var udlignet ved en forbedring i andre skadesindikatorer.

Det bør nævnes, at det i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i grundforordningen ikke nødvendigvis er en enkelt skadesfaktor, der er udslagsgivende for afgørelsen angående EF-erhvervsgrenens situation. I det foreliggende tilfælde godtages det, at der ikke var negative tendenser i forbindelse med skadesindikatorer som produktionen i Fællesskabet, kapacitetsudnyttelse, salg, salgspriser, investering og beskæftigelse i den undersøgte perioden.

Ovennævnte situation må dog ses i lyset af en lang forøgelse af forbruget i Fællesskabet. I den undersøgte periode steg produktionen mindre end forbruget i Fællesskabet. Desuden led EF-erhvervsgrenen et betydeligt tab af markedsandele trods produktivitetsstigning i samme periode og på et tidspunkt, hvor forbruget i Fællesskabet var steget med 27 %. Der var også tale om en betydelig forringelse af EF-erhvervsgrenens finansielle resultater fra 1995 og derefter, idet fortjenesten faldt fra 13,4 % til 1,3 % af nettosalget i undersøgelsesperioden, og der var et betydeligt pristryk fra dumpingimporten i hele den betragtede periode, med prisunderbud på op til 21,4 % i undersøgelsesperioden.

(51) De eksporterende producenter hævdede, at beskæftigelsen steg i den undersøgte periode. Det skal dog også påpeges, at efter en stigning i 1996 var beskæftigelsen igen faldende i undersøgelsesperioden. Med hensyn til investeringer bør det bemærkes, at en EF-producent havde brand på fabrikken og måtte udskifte sine produktionsmaskiner i 1996. Det er en af grundene til den investeringsstigning, der noteredes i den undersøgte periode.

6. **Konklusioner vedrørende skade**

(52) I mangel af andre argumenter vedrørende EF-erhvervsgrenens situation og på baggrund af ovenstående bekræftes konklusionerne i betragtning 36 til 51 i forordningen om midlertidig told om, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i grundforordningen.

G. **ÅRSAG TIL SKADE**

1. **Virkningerne af dumpingimport**

(53) Resultaterne vedrørende mængde og markedsandel for dumpingimport fra de berørte lande blev ændret på baggrund af konklusionerne vedrørende kumulering i betragtning 35 ovenfor. Det konstateredes, at dumpingimporten fra Polen, Tjekkiet og Ungarn steg betydeligt mellem 1994 og undersøgelsesperioden (169 %). Mellem 1994 og 1995 steg dumpingimporten til Fællesskabet med 62 % og endnu en betydelig stigning fandt sted mellem 1996 og undersøgelsesperioden. Dette bevirkede, at den kumulerede samlede markedsandel for importen fra de tre berørte eksportlande steg fra 13,1 % i 1994 til 27,6 % i undersøgelsesperioden, dvs. 14,5 procentpoint. I modsætning hertil formindskedes EF-erhvervsgrenens markedsandel med 9,5 procentpoint mellem 1994 og undersøgelsesperioden. Desuden formindskedes markedsandelen med 5,4 procentpoint mellem 1996 og 1997 alene, hvilket er den periode, hvor stigningen i importen fra de pågældende eksportlande blev særlig relevant.

(54) Det konstateredes, at priserne på dumpingimporten var betydeligt lavere end EF-erhvervsgrenens priser i hele den betragtede periode, også perioden fra 1995 derefter, og at de således pressede EF-erhvervsgrenens priser nedad.

EF-erhvervsgrenens fald i rentabilitet mellem 1995 og undersøgelsesperioden var derfor klart forbundet med de faldende salgspriser i den pågældende periode, som igen fandt sted på et tidspunkt, hvor der var tale om betydelige prisunderbud i forbindelse med dumpingimporten.

(55) En eksporterende producent hævdede, at selskabets eksportmængde til Fællesskabet havde været så lille i sammenligning med forbruget i Fællesskabet af den pågældende vare i undersøgelsesperioden, at den næppe kunne have forårsaget EF-erhvervsgrenen skade. Dette argument må afvises, fordi et individuelt selskabs eksportmængde ikke er relevant i forbindelse med fastlæggelsen af omfanget af den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, da skade vurderes for landene som en helhed og ikke i forhold til de enkelte selskaber.

2. **Virkningerne af andre faktorer**

a) *Generelt*

(56) De samarbejdsvillige eksporterende producenter hævdede, at den væsentlige skade, der forvoldtes EF-erhvervsgrenen, ikke kunne tilskrives importen af varer med oprindelse i de tre berørte lande.

De hævdede, at EF-erhvervsgrenens rentabilitet var faldet mellem 1995 og undersøgelsesperioden som følge af de oppustede priser, som EF-erhvervsgrenen havde betalt for råmaterialer. De hævdede, at en eventuel nedgang i rentabiliteten i denne periode også skyldtes stigende generalomkostninger, specielt omkostninger i forbindelse med værdiforringelse og renteudgifter som følge af EF-erhvervsgrenens store investeringer.

Kommissionen behandlede allerede argumentet vedrørende priserne på råmaterialer i betragtning 58 i forordningen om midlertidig told og fastslog, at EF-erhvervsgrenen ikke kunne hæve sine priser tilstrækkeligt på grund af det betydelige prisunderbud, der konstateredes i forbindelse med importen fra de berørte eksportlande.

(57) Med hensyn til virkningerne af EF-erhvervsgrenens investeringer for rentabiliteten konstateredes det, at disse havde kun ganske lidt indflydelse på EF-erhvervsgrenens produktionsomkostninger i den betragtede periode, hovedsagelig fordi omkostninger til disse nye investeringer blev opvejet ved bedre produktivitet og en samlet nedsættelse i andre general- og administrationsomkostninger.

b) *Anden import*

(58) Der blev ikke modtaget bemærkninger vedrørende virkningerne af importen fra andre lande. Resultaterne og konklusionerne vedrørende virkningerne

af importen fra andre lande end Polen, Tjekkiet og Ungarn for den skadelige situation for EF-erhvervsgrenen bekræftes som anført i betragtning 54 i forordningen om midlertidig told.

c) *Europaaftaler*

(59) De ungarske eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen i sine foreløbige resultater ikke havde skelnet mellem den stigning i importen, der var forårsaget af dumping, og den stigning i importen, der kunne forudses som følge af Europa-aftalens gennemførelse, hvilket resulterede i bedre adgang til markedet i Fællesskabet.

Selv om Europaaftalen klart sigter mod at skabe præferencehandelsforbindelser med Ungarn ved gradvis afvikling af tolden på importen af pressegarn fra 9 % til 0 %, forhindrer den ikke, at Fællesskabet træffer foranstaltninger, hvis der konstateres illoyal handelspraksis. De niveauer for underbud og dumping, der konstateredes for de tre pågældende lande, kan desuden ikke forklares ved nedsættelsen af den told, der tidligere var gældende. Under disse omstændigheder anses den gradvise afvikling af told ikke for at være tilstrækkelig til at bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, der forvoldtes EF-erhvervsgrenen.

Argumentet må derfor afvises.

d) *Virkningerne af afviklingen af MFA-aftalen*

(60) De polske eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen i sine foreløbige resultater ikke tog hensyn til, at afviklingen af MFA-aftalen ville resultere i tab af markedsandele og til en vis grad være årsag til det pristryk, som EF-erhvervsgrenen oplevede.

Det bør noteres, at importen fra Polen i undersøgelsesperioden foregik i henhold til en kontingentordning i tekstilaftalen mellem Fællesskabet og Polen. De relevante kontingenter for 1995, 1996 og 1997 var henholdsvis 5 281, 5 545 og 5 823 t. Polske eksporterende producenter udnyttede ikke hele det kontingent, de havde fået tildelt i 1995 og 1996. Kun i undersøgelsesperioden udnyttede de eksporterende producenter fra Polen fuldt ud deres kontingenter. Den stigende tendens i importen af varer med oprindelse i Polen faldt sammen med forekomsten af dumping.

Det konkluderedes, at det ikke var stigningen i eksporten til Fællesskabet som sådan, der forvoldte EF-erhvervsgrenen skade, men at disse varer som fastlagt i forbindelse med undersøgelsen blev eksporteret til skadelige dumpingpriser. Afviklingen af kontingentordningen som fastsat i MFA-aftalen fandt sted i 1998, dvs. efter den undersøgte periode.

Afviklingen af MFA-aftalen synes således at være uden betydning i dette tilfælde.

e) *Virkningerne af dårlige vejrforhold*

(61) Nogle eksporterende producenter hævdede, at den skade, der forvoldtes EF-erhvervsgrenen, ikke skyldtes dumpingimporten fra de pågældende lande, men de stigende omkostninger for angiveligt nedsat forbrug som følge af dårlige vejrforhold.

Det konstateredes, at forbruget på markedet i Fællesskabet steg i den undersøgte periode, hvor dumpingimporten fra de berørte lande steg 169 % trods vejrforholdene. De er klart, at EF-erhvervsgrenen snarere tabte markedsandele som følge af den stigende dumpingimport end som følge af de dårlige vejrforhold.

f) *EF-erhvervsgrenens overkapacitet*

(62) Nogle interesserede parter hævdede, at den skade, der forvoldtes EF-erhvervsgrenen, ikke skyldtes dumpingimport, men overkapacitet.

Det blev i forbindelse med undersøgelsen fastlagt, at produktionen i Fællesskabet ikke var tilstrækkelig til at forsyne markedet for pressegarn i Fællesskabet. Argumentet vedrørende angivelig overkapacitet må derfor afvises.

g) *Strukturelle ændringer på markedet for pressegarn*

(63) De samme interesserede parter fremførte også, at EF-erhvervsgrenen ikke erkendte, at tendensen på markedet gradvis ændrede sig fra fint pressegarn til net og fra medium til tykt pressegarn. De hævdede også, at ændringen fra medium pressegarn til tykt pressegarn havde haft direkte indflydelse på den samlede solgte mængde, da der kræves mindre mængder tykt pressegarn end medium pressegarn til fremstillingen af samme vægt baller.

Der fandt ganske rigtigt sådanne ændringer sted på markedet i Fællesskabet for pressegarn i undersøgelsesperioden. Det konstateredes imidlertid, at EF-erhvervsgrenen overvandt disse ændringer, specielt med investeringer i nye maskiner, og øgede sin tilstedeværelse på markedet for tykt pressegarn.

Forbruget steg desuden i undersøgelsesperioden, og argumentet om, at ændringen fra medium pressegarn til tykt pressegarn skulle havde indvirket på mængden, må afvises.

3. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

(64) Selv om det ikke kan udelukkes, at andre faktorer måske har haft negative virkninger for EF-erhvervsgrenens situation, var disse virkninger i lyset af ovenstående ikke af en sådan art, at de kunne bryde årsagssammenhængen mellem den skade, der forvoldtes EF-erhvervsgrenen, og dumpingimporten fra de berørte lande. I mangel af nye oplysninger må det derfor stadig konkluderes, at de kombinerede virkninger af importen af pressegarn med oprindelse i Polen, Tjekkiet og Ungarn, særskilt betragtet, har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.

Denne konklusion drages specielt i betragtning af EF-erhvervsgrenens tab af markedsandele kombineret med en forringelse af rentabiliteten, som faldt sammen med en stigning i mængde og markedsandel for dumpingimporten, til priser som hele tiden var lavere end EF-erhvervsgrenens priser.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(65) Det hævdedes, at konklusionen vedrørende Fællesskabets interesser i forordningen om midlertidig told ikke var dokumenteret med faktuelle beviser. Det hævdedes især, at Kommissionen ikke havde taget hensyn til antidumpingforanstaltningernes virkninger for importørerne i sine konklusioner vedrørende Fællesskabets interesser.

Kommissionen rettede henvendelse til alle kendte importører. Der blev kun modtaget begrænsede og generelle besvarelser. Parterne indgav heller ikke yderligere dokumenterede oplysninger efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger.

(66) Da der ikke var nogen reaktion fra brugerne, formodes det, at virkningerne af eventuelle forventede prisstigninger ville være begrænset i betragtning af det foreslåede toldniveau. Det konstateres også, at indførelsen af foranstaltninger vil føre til genetablering af effektiv konkurrence, som vil sætte EF-erhvervsgrenen i stand til at genvinde den tabte markedsandel og forbedre rentabiliteten.

(67) Det konkluderedes derfor, at resultaterne i betragtning 66 og 67 i forordningen om midlertidig told kan bekræftes.

I. ENDELIGE FORANSTALTNINGER

1. Endelige foranstaltninger

a) *Niveau for afhjælpning af skade*

(68) En ungarsk eksporterende producent fremførte, at selskabets eksportpriser måtte justeres med henblik på vurderingen af niveauet for afhjælpning af skade, idet der blev taget hensyn til forskellene i råmaterialepriser mellem den ungarske industri og EF-industrien.

Niveauet blev imidlertid som anført i betragtning 70 i forordningen om midlertidig told fastlagt på grundlag af EF-erhvervsgrenens produktionsomkostninger plus et rimeligt beløb for fortjeneste. Betragtninger vedrørende forskellene i produktionsomkostninger mellem den ungarske industri og EF-industrien er derfor uden betydning i denne forbindelse.

(69) Med henblik på fastsættelsen af niveauet for de endelige foranstaltninger, der skal indføres, blev det fastslået, at priserne på dumpingimporten skulle forhøjes til et ikke-skadevoldende niveau. Den nødvendige prisstigning eller skadesmargen blev fastsat på grundlag af en sammenligning af de vejede gennemsnitlige eksportpriser for de typer pressegarn, der anvendtes til fastsættelsen af prisunderbud, cif Fællesskabets grænse, og de faktiske gennemsnitlige produktionsomkostninger for EF-erhvervsgrenen plus en fortjenstmargen på 5 %. Denne fortjenstmargen blev anset for at være den rentabilitet, der sandsynligvis kunne opnås, hvis der ikke forekom skadelig dumping, og der er taget hensyn til, at de interesserede parter betragter den pågældende vare som en råvare.

(70) Der fastsattes en skadesmargen for hver af de berørte samarbejdsvillige eksporterende producenter udtrykt i % af cif-værdien af deres eksport til Fællesskabet.

(71) Efter offentliggørelsen af de foreløbige resultater blev der fremført bemærkninger vedrørende den metode, der anvendtes til fastsættelsen af skadesmargenen for den saudiarabiske eksporterende producent.

Det blev fremført, at Kommissionen burde medtage en bestemt type pressegarn i sine beregninger, som udgjorde størstedelen af det saudiarabiske salg til markedet i Det Forenede Kongerige. Kommissionen undersøgte påstanden og konstaterede, at det ville gøre beregningerne mere repræsentative, hvis den medtog den saudiarabiske eksporterende producents salg af dette særlige garn til markedet i Det Forenede Kongerige. Kommissionen ændrede sine beregninger i overensstemmelse hermed ved anvendelse af den metode, der er beskrevet i betragtning 70 i forordningen om midlertidig told.

På grundlag af denne metode blev den reviderede skadesmargen for den eneste saudiarabiske eksporterende producent (Synthec) fastsat til et de minimums-niveau og for to polske eksporterende producenter, PAT Defalin s.a. og Terplast sp z.o.o., til henholdsvis 27 % og 6,1 %. Skadesafhjælpningsniveauet for WKI Isoliertechnik Spolska z.o.o., Weltyn er 15,7 %. Skadesmargenerne for de andre eksporterende producenter ændredes ikke.

(72) På baggrund af ovenstående resultater foreslås det, at der indføres en endelig antidumpingtold på importen af binde- og pressegarn med oprindelse i Tjekkiet, Ungarn og Polen. Med hensyn til importen fra Saudi-Arabien foreslås det, at proceduren afsluttes ved analog anvendelse af artikel 9, stk. 3, i grundforordningen, uden at der indføres foranstaltninger.

(73) I overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen er den foreslåede told for alle eksporterende producenter baseret på den laveste af skades- eller dumpingmargenen. Det samme gælder for tolden for alle øvrige. I forbindelse med den endelige afgørelse tegner polske samarbejdsvillige producenter sig nu for over 90 % af den samlede polske eksport. Der blev derfor beregnet en resttold på grundlag af den højeste told, der konstateredes for en individuel samarbejdsvillig eksporterende producent etableret i Polen.

b) *Form og niveau for de endelige foranstaltninger*

(74) På grundlag af ovenstående konklusioner vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser blev det fastslået, hvilken form og hvilket niveau antidumpingforanstaltningerne skulle have for at afhjælpe de handelsfordrejende virkninger af skadelig dumping og for at genskabe effektive konkurrencevilkår på markedet i Fællesskabet.

(75) Der bør indføres endelige foranstaltninger i form af værditold, med individuelle rater for samarbejdsvillige selskaber. For de selskaber, som har afgivet pristilsagn, kan denne form for foranstaltninger godtages. Disse tilsagn afspejler de endelige resultater af undersøgelsen med hensyn til minimumspriser og er blevet godtaget ved Kommissionens afgørelse 1999/215/EF ([1]).

c) *Tilsagn*

(76) Det erindres fra betragtning 72 ff. i forordningen om midlertidig told, at de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Ungarn afgav tilsagn, som Kommissionen godtog.

(77) Efter vedtagelsen af midlertidige antidumpingforanstaltninger afgav en samarbejdsvillig eksporterende tjekkisk producent (Juta a.s.) et pristilsagn over for Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i grundforordningen. Kommissionen fandt, at tilsagnet fra den eksporterende producent kunne godtages, og efter høing af Det Rådgivende Udvalg blev der foretaget en ændring i forordningen om midlertidig told i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2649/98 ([2]). Efter Kommissionens offentliggørelse af de endelige konklusioner afgav det andet samarbejdsvillige tjekkiske selskab og et polsk selskab også tilsagn, der kunne godtages. Kommissionens godtagelse af tilsagnene er nu konsolideret i afgørelse 1999/215/EF.

2. **Opkrævning af midlertidig told**

(78) Fem andre polske producenter afgav også tilsagn, der i modsætning til de tilsagn, der blev godtaget fra andre producenter i forbindelse med proceduren, ville have givet de pågældende selskaber frit valg med hensyn til at beslutte, om der skulle foretages eksport i henhold til tilsagnet eller ikke. Kommissionen afviste disse tilsagn med den begrundelse, at selskaberne ville have haft mulighed for at eksportere dyrere varer i henhold til tilsagnet, mens billigere varer blev pålagt told. Det skal bemærkes, at den mindstepris, der skal overholdes for hver varegruppe på grundlag af et kvartalsvis vejet gennemsnit, skal sikre, at alle salgstransaktioner sker til priser, der ikke forvolder skade. Dette mål kan ikke nås, hvis det tillades, at der sker et salg udenfor tilsagnet.

(79) På baggrund af den alvorlige skade, der påføres EF-erhvervsgrenen, er det nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordning (EF) nr. 2107/98, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told.

J. AFSLUTNING AF PROCEDUREN FOR SÅ VIDT ANGÅR SAUDI-ARABIEN

(80) På baggrund af konklusionerne af den endelige undersøgelse afsluttedes proceduren vedrørende importen af varer med oprindelse i Saudi-Arabien ved Kommissionens afgørelse 1999/215/EF, uden at der indførtes foranstaltninger. De beløb, der er stillet som sikkerhed i form af en midlertidig antidumpingtold, bør derfor frigives —

([1]) Se side 34 i denne Tidende.

([2]) EFT L 335 af 10. 12. 1998, s. 41.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af binde- eller pressegarn af polypropylen, som i øjeblikket tariferes i KN-kode ex 5607 41 00 (Taric-tillægskode 5607 41 00*10) og har oprindelse i Polen, Tjekkiet og Ungarn.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer, der er fremstillet af nedennævnte selskaber:

Land	Selskab	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Polen	BZLP Bezalin	17,2	8450
	PAT Defalin s.a.	16,3	8569
	Industrial Chemistry Research Institute	12,8	8578
	Terplast sp z.o.o.	6,1	8579
	Alle andre selskaber	20,3	8900
Tjekkiet	Alle andre selskaber	24,8	8900
Ungarn	Alle andre selskaber	32,9	8900

3. Medmindre andet er anført, finder gældende bestemmelser for told og anden toldpraksis anvendelse.

Artikel 2

1. Uanset artikel 1 pålægges den endelige told ikke import af binde- og pressegarn af polypropylen, der fremstilles og eksporteres eller faktureres direkte til et importerende selskab i Fællesskabet af de selskaber, der er er anført i stk. 2, og hvis pristilsagn Kommissionen har godtaget.

2. Import i henhold til afgivne og godtagne tilsagn angives under følgende Taric-tillægskoder:

Land	Selskab	Taric-tillægskode
Polen	WKI Isoliertechnik Spolka z.o.o.	8620
Tjekkiet	Juta a.s.	8596
	Lanex a.s.	8580
Ungarn	Partium '70 Rt	8581
	Tiszai Vegyi Kombinat Rt	8582
	Elso Magyar Kenderfono Rt	8583

Artikel 3

1. De beløb, der midlertidigt er stillet som sikkerhed ved forordning (EF) nr. 2107/98 i forbindelse med import af varer med oprindelse i de i artikel 1 nævnte lande, opkræves med et beløb svarende til den endelige told.

2. De beløb, der midlertidigt er stillet som sikkerhed ved forordning (EF) nr. 2107/98 i forbindelse med import af varer med oprindelse i Saudi-Arabien, frigives.

3. Artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2107/98 ophæves.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. marts 1999.

På Rådets vegne
W. MÜLLER
Formand